

самаго себя да ся труди да стане таковъ, сир. добръ всичко кое могу да му ся обѣщаемъ е да му подавамъ добры совѣты, да го обличавамъ за погрѣшки-те му, и да го накажемъ ако не бы ся поправиль, и да ся научи онъ истый. Добрый оный царь возблагодарися превосходно за това обѣщаніе на орисница-та: но слѣдъ мало време умрѣ. Любимъ уплака сось горестъ отца своего, и жертвовалъ бы всичкы-те свои царцины, златны-те, и серебряны-те сосуды, ако бы ся соживиль неговый отецъ: обаче това бѣ невозможно. Два дни слѣдъ смерть-та добраго царя. Любимъ като стояше на свое-то легло, яви му ся Бѣла и му проговори. Обѣщахся отцу твоему, да самъ всегда твоя пріятелка; и да сохранимъ слово-то си, идемъ да ти дадемъ единъ даръ. Тогда положи на Любимовый перстъ златный перстень, и му каза. Пази съ вниманіе тойзи перстень, защо е по-многоцѣненъ отъ Адаманды-те. Всякой путь когда-то сторишь нѣкое лошо дѣло, онъ ще ти обожда перста; но ако бы да презирашь бодежа и слѣдувашъ паки лошо-то дѣло, знай че ще изгубишь мое-то пріятелство. Като соверши, това изреченіе Вѣ-